

INSCHRYVINGSPRYS

Voorop betaelbaar van vier tot vier maanden.

Voor de Stad fr. 1-50
Voor den buiten " 1-75
Voor 't vreemde " 2-25
Per maand voor de stad alleen " 0-08

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN

De bekenkmakingen betalen 40 centim den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de Notarissen, Ambtenaren, enz.

Prys van een nummer 10 Centimen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegeaemde Artikels ten langsten Donderdag noon, vragtory toe te zenden: in den Estaminet den PRÉ-AUX-CLERCS, by het Groot-Vleeschhuis, 24, te Gent. — Men kan zich Abonneren op bovengemeld adres en op alle Postbureelen.

YZERENWEGEN. — VERTREKUREN.

MAERT 1862.

De Konvoijen met een * geteekeud, zyn Expresstrainen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. 3-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-50 2-20 3-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. 3-00 8-55** 11-50 2-20 3-00 7-40** Mechel.
Lier. 3-00 2-20
dermondre. 3-00 7-00 8-55** 11-50 2-20 3-00
Aelst 7-00 11-50 2-20 3-00 7-40

Lokeren. 3-00 7-00 11-50 3-00
Nin., Geeraardsb. Less., aeth. 7-00 1-25 langs Doornik. 3-00
Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-50 3-05 7-00
Kortryk, Moskr., doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 3-10 7-10
donar, Atracht, amiens, Parys. 6-00 9-20* 1-25** 3-10
Kales. 6-00* 9-20 1-25 7-10
Bergen, Quivrain. 7-00 1-25 langs doornik. 3-00
Manage, Charleroi, Namen. 7-00 1-25 langs doornik. 3-00
Leuven, Thienen, Luik, Verv. 3-00 8-55* 11-50 2-20 3-00 Thien. 7-40**
Landen. 3-00 8-55* 11-50 2-20
Kenlen, Aken. 3-00 8-55* 11-45 Aken 7-40
Gladb., duss., Cref. Ruhrort. 8-55*

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen 6-20 9-00** 10-20 2-45** 3-50
Van Antwerpen naer Gent 6-50 8-50** 10-50 3-0** 6-00

ECCLOO.

Van Gent naer Eccloo. 8-55 2-30 8-00
Van Eccloo naer Gent. 7-00 12-15 3-00

VAN GENT, LANGS AUDENAERDE, OP SAINT GHISLAIN.

Van Gent, langs Audenaerde, naer St. Ghislain. 6-25 9-50 1-55 7-40.
Van St. Ghislain, langs Audenaerde, naer Gent. 5-20 7-00 11-00 3-50

ONDERSTAND AEN BEHOEFTEIGE WERKLIEDEN.

Aenkoop van Levensmiddelen.

UITVOERING VAN OPENBARE WERKEN.

De onderschryvingen ter gunste der werklieden zonder bezigheid en broodwinning, ten gevolge der katoen-krisis, duren voort in onze stad, en hebben reeds een zeer aanzienlyk cyfer bereikt. De liefdadigheid der ryke gentsche familiën, der groote nyveraers en koophandelaers, van al de gelukkiger standen der samenleving schynt onuitputbaar; en nogmaels verblyden wy ons met een dankbaar gevoel, dat het groote en noodzakelyke liefdewerk, voor hetwelk wy de voorhand hebben genomen, zoo wél gelukt is; dat het zulke overvloedige vruchten heeft voortgebracht.

Alhoewel wy, tot heden, nog geene regstreeksche inlichtingen hebben bekomen van wege de bestuer-kommissie van den Handels- en Nyverheids-Kring en der menschlievende onderschryvers, wegens de wyze van bedeeing des onderstands, in welk punt wy het grootste belang blyven stellen, durven wy toch gelooven dat, van nu af aen, talryke noodlydende werkersgezinnen ondersteund worden. Het was meer dan hooge tyd: duizenden fabrieksgasten en van de nyverheid afhangende ambachtslieden, bevinden zich reeds in bittere armoë, en hoe zeer eenige fabrieken nog voortwerken tot dat hun voorraad in grondstof geheel en al verbruikt zy, moeten verscheidene anderen toch sluiten, en weldra zullen het overgrote deel der katoenspinners en wevers, en veel ambachtsgezellen, buiten werk en broodwinst gesteld zyn.

Verondersteld dat het cyfer der liefdadige onderschryvingen, heden welligt tot honderd duizend francs beloopende, door de edelmoedige giften verdubbeld worde, dan nog zal de daeruit voortspruitende onderstand slechts voor korten tyd bestand zyn om in de dringende behoeften te voorzien. Het is immers ligt te voorspellen dat, wandeer ook de legers van Noord-Amerika hunne zegepralende marschen voortzetten, er minstens nog een paar maanden zullen verlopen, alvorens de oude voorraad der boomwolte uit de Zuidelyke havens herwaerts gevoerd zal kunnen worden; terwijl

de eerste katoen-oogst dezès jaers, ten gevolge der bewapening van de slaven, aldaer half verwaaid en vergaen aen de boomen hangt of op den grond verspreid ligt, en een langdurenden arbeid zal vereischen, na den oorlog, alvorens hy gepluisd, gezuiverd, gereed gemaakt en verkocht zy.

In den gevalle men nu de onderschreven gelden zou verdeelen onder de van werk beroofde en gebreklykende werklieden, dan zouden de hulpmiddelen al spoedig uitgeput zyn. Inderdaed: nemen wy slechts acht duizend behoeftige werkers en het dubbel bedrag der liefdegiften: twee honderd duizend francs, dan zal elk hunner eene som van 25 fr. genieten, met dewelke hy immers, met de grootste spaarzaamheid, gedurende nog geene drie weken in zynen dringenden onderhoud zal kunnen voorzien.

Wat zal men daarna doen? Wat zal men doen, als het getal der werkelozen nog aangroeit? Want talryke andere stielen, en ambachten lyden al hard door den stilstand der katoen-fabrieken.

Deze werklieden zonder bezigheid moeten ook ondersteund worden. De inschryving is gedaen voor alle soort van werkers die ten gevolge der katoen-krisis noodlydend zyn geworden. Hierom hebben al de gelukkiger standen der samenleving deel genomen aen het groote liefdewerk.

Zal men dan een tweeden oproep doen tot de liefdadigheid onzer stadgenooten? Men zal wel verplicht zyn, hun nieuwe opofferingen te vragen; maar de giften zullen geringer zyn, terwijl de behoeften grooter zyn geworden.

De stad heeft schier al hare beschikbare gelden om zoo te zeggen verkwist aen het maken van noodeloze boulevards, terwijl men aen de nuttige en dringende werken nog de hand niet heeft geslagen. Het bureel van Weldadigheid is reeds overlast met den onderstand welke het aen meer dan vyftien duizend bedeelde armen moet verleenen, en het Staatsbestuer hlyft eveneens werkeloos in tegenwoordigheid van de vreeselyke krisis, welke de tweede stad des koningryks nu zoo hard teistert.

200 meters van het huis van der Avero; en de beschuldigde bekend van zynen kant dat hy eerst de vyf hemden welke hy voor zyn gedeelte had gekregen, met het stuk lynwaed en andere voorwerpen in zynen tuin had begraven; maar hy voegt er by dat al die voorwerpen sedert elders verborgen zyn, zonder dat hy kan zeggen waer. — Gerard eindelyk heeft dry andere hemden erkend, welke Hubinon verklaert van de diefte van Blumont voort te komen en welke zyne vrouw den 15 july aen de gendarmery had gegeven. Hy heeft insgelyks negen nieuwe tinnen lepels erkend, welke de beschuldigde beweert genomen te hebben in de lade van eene kas en welke men gevonden heeft in eene matras by dezen laetste.

Men heeft dus gestolene voorwerpen aengeslagen by Hubinon, by August Leclercq en by van der Avero. Wat Boucher aengaet, hy bekend de ondervest en den kiel van Gerard gekregen, maar beweert ze weggevoerd te hebben te Cortil-Noirmont, omdat hy zich vervolgd dacht. Boucher en de dry anderen zyn dus blykbaar de plegers der misdaed; en Jozef Leclercq heeft er zich medeplichtig aen gemaakt, hun inlichtingen gevende om ze te begaen.

N° 51. Hansinnes (Dinant) 2-3 april 1861. — J. B. Boucher. Aug. Leclercq, Aug. van der Avero. Acht dagen na die diefte, begingen Boucher, Aug. Leclercq en van der Avero er eene andere op tien mylen van Blumont, in den nacht van 2 tot 3 april. Zy gingen inderdaed by Lodewyk Toussaint, handelaar te Hansinnes, kanton Walecourt, arrondissement Dinant, een stuk wit lynwaed, een stuk witten calicot; blauw lynwaed; negen vierkante neusdoeken in katoen met zwart-bruinen grond, met veelkleurige bloemen; dry paren wollen handschoenen, gezegd moffels; laken voor eene broek, satijn laken; vyf zwarte lakenen broeken; tien paren blauw en wit katoenen onderbroeken; vier dozyn rood en bruin katoenen zakdoeken; zes kleine halsdoeken in blauwe en witte wol; twee dozyn wit wollen en violetten mauwtjes; broodsuiker en een dertigtal francs in verschillende munt stelen. Die diefte werd maer 's anderendags 's morgens ontdekt. Men bestatigde alsdan dat de daders eene vensterruit, reeds ten deele gebroken, hadden weggenomen; dat zy door het venster waren geklommen, de staven die den ingang belemmerden, verwijderende, en het venster by hun vertrek hadden open gelaten. 't Is ook aldus dat de beschuldigten bekennen by Toussaint bin-

De Handels- en Nyverheids-Kring zal thans, naer wy durven gelooven, begrypen, hoe vooruitziende en doelmatig het plan was, door het Werkverbond en de Beurzen-Courant eerst vooruitgezet, te weten: den aenkoop der hoogst noodzakelyke levens-behoeften, als brood aerdappels, steenkolen, enz., in 't groot, en derzelver verkoop aen de leegst mogelyke pryzen ten dienste dier talryke werkers, die nog gedeeltelyk bezigheid vinden en dus ook gedeeltelyk in hunnen onderhoud kunnen voorzien, doch geenszins in staet zyn, de levensmiddelen en huiselyke benoodigheden aen de tegenwoordige hooge pryzen zich aen te schaffen.

Door dit middel, hadde men het getal der hulpbehoevenden aenstonds met eenige duizenden verminderd, en hen geholpen, zonder ooit meer dan 25% verlies op de daertoe gebezigde gelden te ondergaen; terwijl de gansch behoeftigen ook beter koop, en dus met minder verlies, ondersteund konden worden.

Men is terug geweken voor de vrees van de winkeliers en den kleinhandel daarmede te benadeeligen. Die vrees was ongegrond. De werkman heeft maer veertien dagen krediet in den winkel; zyn achterstal kan hy thans niet meer aenzuiveren, en in plaets van nog gedeeltelyk, aen den inkoopprys, de hem geleverde eetwaren te betalen, zal hy nu geheel als behoeftige ondersteund moeten worden, zelfs by aldien hy nog eenige uren werk per dag vindt.

Het denkbeeld ter inrigting zulker maetschappy, was geenszins nieuw. Er bestaan verscheidene vereenigingen voor den aenkoop van winter-voorraed, ten dienste der werkende klassen, in ons land. Wy moeten zelfs niet uit onze stad gaen, om daarvan een schoon en navolgenswaardig voorbeeld te vinden.

Dit schryvende, hebben wy onder onze ooggen een koninklyk besluit, gedagteekend den 15 mei 1852, by hetwelk de statuten worden goedgekeurd der Voorzieningskas van den Menschlievenden-Kring te Gent, destyds hier gesticht ter gunste der werkers en ambachtslieden van Gent en de voorgeborgten, voor den aenkoop in 't groot en dien verkoop aen de leegst mogelyke pryzen van levensmiddelen en winter-voorraed.

Die maetschappy, uit werkende en eereleden be-

nen gedrongen te zyn. Zy bekennen dat van der Avero by het venster was gebleven om de koopwaren aen te nemen, terwijl Boucher en August ze hem langs binnen aengaven; en zy verklaren onder een kalkoven gegaan te zyn, waer men inderdaed 's anderendags het papier vond dat rond het broodsuiker was, en waerop de letters L. T. (Lodewyk Toussaint) stonden. Zelfs heeft men ze binnen den kalkoven gezien rond twee of dry uer 's morgens, als zy, zich lichtende met hunne keers, er door trokken; en Boucher bekend met zich eene keers genomen te hebben, als hy uit Chastres vertrok, waer zyne makkers hem waren komen vervoegen. Hy voegt er by dat het huis Toussaint hem aengegoed was door Rabet, die eertyds gewerkt had te Hansinnes; en August bekend er zekeren dag met Boucher heengegaen te zyn, om de plaetsen te beschouwen, en dat zy een glas bier genomen hebben. Hy bekend ook, voor zyn aendeel, een stuk lynwaed en een stuk laken, den 21 mei aengeslagen op den zolder van Maria Hubinon, zyne moeder; eene gebrede onderbroek en vier kleine katoenen geruite neusdoeken, den 28 april ten zynent gevonden; satijn laken waer van hy zich eene vest had gemaakt, den zelfden dag aengeslagen; blauw lynwaed, waer van een voorschoot gemaakt was, den zelfden dag insgelyks by hem gevonden; en een paar wollen handschoenen, alsmede twee neusdoeken in jaconat met bloemen, welke men ook gevonden heeft den 25 mei, gekregen te hebben. Juffer Toussaint, langs eenen anderen kant, heeft steilig die twee neusdoeken erkend, alsmede het stuk laken, aengeslagen op den zolder van vrouw Hubinon.

Zy heeft insgelyks twee anderen stukken laken erkend, welke de gendarmery aengeslagen heeft op zelfden zolder, en welke van der Avero verklaart voor zyn aendeel gekregen te hebben verbrand, en andere voorwerpen welke men niet meer wedervindt.

Zy heeft eindelyk stellig erkend een stuk flanel en twee neusdoeken, den 28 april aengeslagen ten huize van Boucher; en Boucher heeft aengeduid als nog voortkomende van de diefte van Hansinnes, andere voorwerpen, begrepen in zeldde aenslag, namelijk een stuk blauw lynwaed, vier stukken wit lynwaed, vyf stukken calicot en een paar wollen handschoenen. De pligtigheid van Boucher, van August Leclercq en van zyn neef van den Avero is dus blykbaar.

N° 52. — Gozée (Charleroi), 5-6 april 1861. — De dry Leclercq's, Aug van den Avero, J. B. Boucher, medeplichtige.

ZAEK DER ZWARTE BENDE.

MOORDERYEN EN DIEFTEN,

IN DE ARRONDISSEMENTEN CHARLEROI, NYVEL, DINANT EN NAMEN.

AKT VAN BESCHULDIGING.

12* VERVOLG.

Den keldermond openende, had Boucher aerdappelen in den kelder bemerkt. Dus gebod hy Gerard er hem te gaen halen, en wyl hy aen dit gebod geen gehoor gaf, nam Boucher hem op de schouders, wierp hem op den trap van den kelder en sloot de deur dicht, ten einde, zegde hy, een ongeluk te voorkomen, omdat Gerard hem kloek voor zyn ouderdom scheen. De deur was echter niet goed gesloten; Gerard kon dus buiten gaen, vervolgde de dieven die door het veld liepen in de richting van S-Gery en Sombreffe. Hy vervoegen ze weldra, Zelfs hoorde hy ze onder elkaer spreken, toen August Leclercq zich omwende en een pistool afschoot, zonder hem te raken. Wel is waer beweert August in de lucht geschoten te hebben; maar vreesde Boucher een ongeluk voor Gerard, het is onwaarschynlyk dat August in de lucht geschoten heeft, des te meer daer de oude oom tot zyne makkers riep, zoals Boucher nog meldt: Gy zyt een hoop lafaards, geeft hem een pistoolschoot. » Dan is het, dat de oude oom de hesp en het brood liet vallen dat men er gevonden heeft.

De deeling gebeurde, zoals altyd, onderwege. Maer het linnen, dat het moeijelykst was in open veld door te snyden, werd verborgen in eene myt naby Sombreffe en daarna by August verdeeld tusschen hem, van der Avero en Hubinon. August heeft zelfs dry hemden zynen vrouw aengeduid als voortkomende van het stuk door hem ontvangen. Ook erkent hy vyf hemden gekregen te hebben gestolen by Gerard, maar hy weet niet, zegt hy, wat er van geworden is, noch of zy aen zyn broeder Alexander gegeven of gezoonden zyn.

Als Gerard daarna als getuige naer Charleroi geroepen werd, had van der Avero een zynen hemden aen, en een ander in zyne cel: die twee hemden zyn onmiddellyk erkend door hunnen eigenaer.

Insgelyks heeft hy twee hemden erkend, gevonden in eenen gracht, op

staende, werd hier opgerigt door den te vroeg gestorven en diep betreunden volksvriend den heer G. Lecocq, met medewerking der heeren Peretti, Ad. Heughebaert, J. Knockaert, H. Coppens, P. Lippens, Tilleur, Ed. De Vos, A. Pauw en Jules Teissier.

In een volgend artikel, zullen wy de inrigting en de werkwijze dier liefdadige maatschappij doen kennen, welke zoo veel goeds in onze stad voor de arbeidende klassen teweeg heeft gebracht, en, tot spijt der ambachtslieden en fabrieksgasten, hare liefdadige werkingen heeft gestaakt ten gevolge der onverwachte dood van haren menschlievend stichter.

Een tweede krachtadig, hoogst noodig en mogelyk hulpmiddel tegen de huidige krisis, is, zoo wy vroeger reeds aenduiden, de uitvoering van nuttige openbare Staets- en stadswerken.

In Engeland en Frankryk, alwaar in de fabriek-distrikten de werkers door den zelfden geesl geteisterd worden als in Vlaenderen en byzonderlyk te Gent, ziet men de Staets-besturen en de plaatselyke overheden alle mogelyke poogingen te werk stellen, om den nooddrift en het lyden der nyverheids-werkers te verzachten.

Ons Staetsbestuur heeft tot heden nog hoegenaemd niets gedaen om werk te verschaffen aen onze lediglopende fabriek-gasten. Zal men welligt daeraen beginnen te denken na dat er bereids eene menigte slagtoffers gevallen zyn?

De Staet en de Stad moeten tusschen komen in de huidige krisis, niet alleen onder financieel betrek, maer vooral door de uitvoering van openbare werken. In 't jaer 1815 deden de Engelschen zand-batterijen opwerpen rondom de oude Citadel, en bezigten daertoe de arbeiders die zonder werk waren. In 1850 deed de stad Gent, om werk te verschaffen, de bastions van het Oud-Kasteel afbreken; dit werk werd in 1848, ook een rampjaar voor 't werkvolk, voortgezet.

Thans zyn er werken van hoog nut, welker uitvoering door den Gemeente-raed bevolen is. De boulevards langs de groote Statie; de gezondheids-making van het kwartier over de Nieuwbrug, waerby gevoegd kan worden het maken der Midden-statie voor zware koopgoederen, by de oude Dampoort, en de zoo lang gewenschte daerstelling der berydbare gemeenschap tusschen de stad en het H. Kerst-kwartier.

Een paar jaren geleden, was er spraek, dat men, zoo spoedig mogelyk, het hoog nuttige werk zou beginnen der verbinding van de Neusche Vaert met de Brugsche Vaert, die eene milde bron van voorspoed voor onze Handel en nyverheid zou openen.

Welnu, dat men die verbinding ten uitvoer brenge. Heeft men voor den oogenblik geen geld genoeg, dat men dan toevlugt neme tot eene leening; zoo ooit, zou deze maetregel thans gebillykt zyn en geene tegenkantiing ondervinden, omdat het geld besteed zou worden tot de vervulling van eenen heiligen pligt; om bestaenmiddels te verschaffen aen ongelukkigen, zonder iemands schuld daarvan beroofd.

De vlaemsche arbeiders vragen ook niets dan werk, ten einde op eene eerlyke wyze hun eigen onderhoud te winnen; het stoot hun tegen de borst, toevlugt tot de aelmoes te nemen, en nogtans schynt het doelwit van den Handels- en Nyverheidskring hierin te bestaen, om slechts aelmoezen in geld, brood, soep, brandstof of anderen huiselyke behoeften uit te deelen.

De aelmoes vernedert en verlaegt; het werk veredelt en verhoogt den mensch.

Wy durven dus verhoppen, dat Staet en Stad onver-

wyld en volgens pligt de noodige maetregels zullen nemen om werk te verschaffen, en dat de bestuur-kommissie der liefdadige onderschryvingen onze bemerkingen en voorstellen in overweging gelieve te nemen, alvorens de toedeelingen van den onderstand aen de werkers bepaeldelyk te regelen.

Wat wy hier boven schreven, is de getrouwe weerspiegeling van de gevoelens en wenschen onzer nyverige en eerzuchtige werk- en ambachtslieden.

Armoede.

Gent is verschrikkelyk getroffen! In honderden huisgezinnen is er nood! De kinderen weenen om voedsel, de moeder bezwykt van honger, en de vader moet daer blyven zitten met de armen gekruist, zonder zyne lievelingen te kunnen helpen. Hun gekerm breekt zyn hert, maer daer is niets aen te doen... er is geen brood! Geen mensch kan zich een denkbeeld vormen van de ellende, die er heerscht.

Dezer dagen kwam er eene vrouw aen een huis van wellstellende menschen eene aelmoes vragen. Zy vroeg die op eenen toon, die bewees dat zy het bedelen niet gewoon was. Zy beefde, en de tranen rolden uit hare oogen. De dame van den huize, die goedhertig is, deed de arme vrouw binnen komen.

— Gy zyt niet gewoon te bedelen? zegde zy.

— Och neen, madame.

— Gy zyt getrouwd?

— Ja, madame, ik heb vier kinderen. Wy kwamen goed aen ons brood, maer sedert vier weken zyn myn man en ik zonder werk. Wy hebben eerst al verkocht wat wy bezaten, en als ons laeste stukje huisgerief en kleeding verkocht en verbruikt was, dan konden wy onze kinderen, die honger leden, niets meer geven. Och, madame! wat wy gedurende twee dagen geleden hebben, dat kan geene pen beschryven. Eindelyk wil myn man zyn laeste hemd verkoopen. Maer ik wilde niet. Ik bezat nog iets: mynen trouwring.

Het viel my wel hard er van te scheiden, maer myne kinderen hadden honger. Ik kreeg zes francs voor den ring en zy hadde wat voedsel. Het was een uistel. Twee dagen nadien stond de honger weder voor de deur, en myne kinderen weenden zoo bitter. Myn man zat in den hoek van den haerd. Ik voelde iets, dat als lood op myn hert drukte. Och, madame. Onzen Heere zal het my vergeven, maer ik heb zoo vurig gewenscht om allen te gelyk in het graf te laten.

Na eene wyl sprakeloos gezeten te hebben, naderde ik mynen man en legde hem de hand op den schouder. Hy hief het hoofd op en bezag my met zoo veel droefheid, dat ik begon te snikken.

— Vriend, zegde ik, wy kunnen toch van honger niet sterven. Voor ons is het niets, maer die arme kleinen!

— Wat wilt gy doen?

— Ik zal gaen bedelen.

— Och God! Och God! zuchtte myn man, en hy verborg andermaal zyn hoofd in de handen.

— Gy zyt gekend van uwe kameraden en andere menschen, zegde ik tot hem. My kent schier niemand. Ik zal langs een anderen kant van de stad gaen, en God zal onthelpen!

Ik ging uit en wandelde door eenige straten. Verscheidene malen was ik op het punt was myne hand uit te steken maer er was een gevoel, dat my zulks belette en ik ging voort. Ik kwam alzoo in het Prinsenhof. Tweemaal ging ik die straet op en neder, zonder een enkelen mensch te durven aanspreken of aen een enkel huis te durven bellen. Ten laeste zegde ik tot my zelven, dat ik eene laffe vrouw, eene ontaerde moeder was; dat het myne schuld was dat myne kinderen honger leden. Ik naderde een huis en belde. Eenige oogenblikken nadien kwam er eene meid open doen. Ik kon niet spreken; maer aen myne armoedige kleeding zag zy zeker, dat ik eene bedelares was, en zy sloeg de deur toe met eenen slag dat ik schier van den trap viel; die meid was nogthans ook een werkmanskind. Hoe kon zy dan zoo hard zyn voor eene arme werkvrouw!

Ik werd duizeling en kon niet meer voort. Ik zette my op den trap van een huis en ik geloof, dat ik er buiten kennis geweest ben; want ik weet niet hoe lang ik er heb gezeten. Het was nacht, toen ik als 't ware uit eenen slaep kwam.

Ik stond op en sukkelde naer myne woning, waer ik vermeerdering van lyden, in plaats van lalenis bragt. Ik zegde niets aen mynen man van hetgeen met my gebeurd was.

Den volgenden dag, vroeg in den morgen, ging ik weder uit. Ik had gemeend, dat ik sterk was, maer ik bedroog my; toen ik aen de Annonciadenstraet kwam, zakte ik neder. Goede menschen kwamen my ter hulp. Zy zagen dat ik van honger bezweek en zy deden my wat voedsel nemen.

Enige lieden gaven my iets en een blonde jongeling van groote gestalte, die de vriendelykheid en de goeddaerigheid zelve scheen te zyn, gaf my een stuk van vyffrancs. Ik kon hem niet bedanken, want nauwelyks had hy my het geld gegeven, als hy verdween. Dat God hem zegene!...

Deze gifte heeft my eenigzins geluk by gebracht. Sedert dien dag hebben goede menschen my geholpen. Maer God gave, dat wy die hulpe niet lang meer moeten genieten, en dat wy weldra andermaal met eigen handen in het onderhoud van onze kinderen konden voorzien.

Zie daer eene ware geschiedenis. Dat zy eene aansporing zy, om de werklieden, die in het ongeluk gedompeld zyn, te helpen, en dat men niet wachte tot dat men de ongelukkigen langs de straten zie bezwyken.

(Werkmansregt).

Tombola te Brussel

TEN VOORDEELE DER GENTSCHEN WERKLIEDEN.

De afgrypselyke ellende, waerin duizenden werklieden van Gent gedompeld zyn, ten gevolge van het gebrek aen katoen en de ontoereikendheid der hulpmiddelen ingezameld door verschillende intekeningen, hebben by de algemeene associatie der werklieden van Brussel, de menschlievende gedachte doen ontstaan om eene tombola in te rigten ter gunste dezer ongelukkigen.

Alle onderneming van dien aert moet welkom zyn by de liefdadige personen, byzonder wanneer het de werklieden zelve zyn, die een oproep tot hunne edelmoedigheid doen en die, om hunne noodlydende broeders by te staen, op zich den last nemen welke zulke onderneming noodzakelykerwyse medebrengt.

De Tombola is ingerigt in de herberg den Trap, in de Trapstraet, te Brussel; de personen, die tot dit liefdewerk zouden willen bydragen, worden aenzocht er hunne giften heen te zenden. Voor verdere inlichtingen gelieve men zich te wenden op het sekretariaet, by den heer Thys, Pastoorstraet, n° 3.

De Tombola, toegelaten door het Schepenen-kolegie, is geplaatst onder het toezigt der gemeentelyke overheid.

Voorbeeld voor alle Werkgezellen.

Wy laten hier nog eene beschryving volgen ten voorbeelde voor alle deugdzaam werkers, om hen te bewyzen dat zy kunnen hunne ongelukkige gesteltenis merkelyk verbeteren, met hen in maetschappij te vereenigen, welk verhael ons is toegezonden door eenen Werker.

GENT, DEN 14 MAERT 1862.

Aen den Heer Opsteller van het Werkverbond.

MYNHEER,

In het laetst verschenen nummer van uw geacht weekblad, het Werkverbond, heb ik eenige voorbeelden gegeven van Werkmans-Vereenigen, en daer ik overtuigd ben als dat een Werkersbond, waer eendragt, geduld en vlyt, vereenigd zyn, alleenlyk de fortuin van den werker kan voortbrengen, heb ik voorgenomen om over die zaak een kortbondig verhael te geven, voor zoo veel het my mogelyk is, en ten gevolge van dat, zal ik de gedachten volgen van den heer Huber.

Gy hebt op het tydstop 1856, in Engeland en in Schotland, niet minder dan 300 vereenigen van werklieden, die gezamentlyk niet minder dan 25,000 leden tellen, en hunne werkingen bedragen de som van fr. 7.500,000 in het jaer. Onder die werkers-vereenigen zyn er 200 die spekuleren in levensmiddelen, een veertigtal van die broederbonden dryven handel in het uitoefenen van verschillende handwerken, onder welke men aentrefte negen maetschappijen voor het vervaerdigen van alle kleedingstukken; vier die zich uitsluitelyk niet anders bezig houden dan met de schoenmakery; ook zyn er een twaelftal vereenigen die de bewerking uitoefenen van de katoen, zyde en wol. Alle deze, nu groote en bemiddelde maetschappijen, zyn inge-

het ontwerp der misdaed van Gozée behoort aen Boucher; en dit strook ten volle met het voorstel dat Boucher gedaen had aen Rabet.

Deze diefte welke de 52e is, is ook de laetste welke betrek heeft op de vereeniging van boosdoeners waer van Boucher het opperhoofd was; en wy hebben gezien dat al die misdaden erkend zyn, uitgenomen het aendeel van august in die van Couillet en die van Gobert Lefevre, in die van Taminas.

Onderzoeken wy nu die dieften onder het oogpunt hunner criminaliteit, dan vinden wy er 16 voorzien door art. 581 van het strafwetboek, te weten de dieften van Montigny-sur-Sambre, van Erpion, van Corroy-le-Château, van Wanlercée-Baulet, van Maïèves-Sainte-Marie Wastines, van Roux, van Renlies, van Couillet, van Jemelle, van Villers le Gombon, van Cerfontaine, van Gilly, van Aiseau, van Jauche, van Chastre Villeroix, Blamont en van Gozée, vervat onder de nummers 3, 7, 10, 14, 25, 27, 51, 56, 58, 43, 45, 49, 50 en 52. Die van Gozée is zelfs voorgegaen, of vergezeld door eenen doodslag, en die van Couillet, van eene moord.

Beschouwen wy ze onder het betrek der sommen die zy opgeleverd hebben, te Waret la Crausée 4000 gulden koeraent of 7250 fr.; 12,650 fr. te Montigny sur Sambre; 5,000 fr. te Erpion en 5000 fr. te Gerpinnes; 700 te Wanlercée-Baulet, in den nacht van 8 tot 9 november 1837; 530 fr. te Corroy le Château; 4 tot 800 fr. te Silenrieux, in den nacht van 50 tot 51 mei 1838; 4 tot 500 fr. te Castillon; 900 fr. te Wanlercée-Baulet, in den nacht van 10 tot 11 oktober daerna; 280 fr. te Silenrieux, in den nacht van 24 tot 25 december; 200 fr. te Courcelles; 15 tot 1600 fr. op de hoeve van Bilande, onder Wavre; 700 fr. te Onais; 750 fr. te Couillet; 2000 fr. te Villers le Gombon; omtrent 500 fr. te Gilly; 170 fr. te Chastre Villeroix, Blamont, en 550 fr. Gozée; hetgeen een totaal uitmaakt van 55,000 fr. Hierby zyn niet begrepen de dieften beneden de 100 fr.; alsmede de waarde der koopwaren, der kleedingstukken en der verbruikvoorwerpen, by middel dier misdaden verkregen.

Aenzien wy ze eindelyk onder het oogpunt hunner daders, dan zien wy er altyd de benden in welke Rabet te Dinant aentoonde, alhoewel al de leden niet medegeholpen hebben in al de misdaden, en dat Rabet, Hubimon en aug. van der avero er maer lang na de anderen zyn bygekomen.

(Wordt voortgezet).

Die misdaed had plaats gehad in den nacht van dynsdag tot woensdag.

Als August den donderdag naer huis kwam, vond hy er zyn broeder Alexander, die den zelfden dag uit Chavigny gekomen was, en, gedurende den nacht van vrydag tot zaterdag, vergezeld door hun broeder Jozef en hun neef van der Avero, gingen zy 130 fr. in goud en vyffrancstukken, twee brooden en twee zakpistolen stelen ten huize en ten nadele van wed. Ranwet, te Gozée.

Die ongelukkige vrouw, 71 jaren oud, was rond middernacht gewekt door het gebel van haren hond. Zy stond dus op om te gaen zien wat er omging; maer op het oogenblik dat zy de deur harer kamer opende, kreeg zy twee stokslagen, den eenen op het hoofd, en den andere op den rechterarm. Zy werd by den eersten slag ten gronde geveld, en de tweede brak haren arm; de man die haer geslagen had, greep haer by de keel, hield haren mond vast en drukte zyn knie op hare borst. Echter moest hy zyn slagtoffer verlaten op de kreten der meid die door het venster om hulp riep; en wed. Ranwet, uit zyne handen geraekt, liep buiten; maer zy liet een lang bloedspoor na van aen haer huis tot aen dit van den gebuer die haer opnam. Er waren ook twee bloedplassen in de kamer waer zy de stokslagen had gekregen.

De wetsdokter, geroepen om hare wonden te onderzoeken, bestatigde den 20 april, « een roosachtig gezwel, dat den hals en 't hoofd aantastte, en niet meer toeliet den bol van het register te zien. Ook erkende hy dat, volgens alle waarschyndlykheid, mev. Ranwet binnin een geveken zu hersteld zyn, tenzy de roos hare dagen in gevaer bragt. »

Ongehuelyk moest die vrees verwezentlyk worden, wyl het slagtoffer 's anderendags bezweek « aen de roos en 'n bloedopdrang naer de hersens; begunstigd door eene uitwassing van het hart, door eene longerzwelling en door de ontroering welke dergelyke misdaed had moeten verweken. »

Men kende er de daders niet van, toen Boucher aen den onderzoeksregter verklaerde « dat hy iets had dat hem zwaer woog en dat hy hem wil te toevertrouwen. Indien gy, zegde hy, personen hebt doen aenhouden voor de misdaed van Gozée, dan moet gy ze vrylaten, want zy zyn onpligtig; de plegers dier misdaed zyn Aug. Leclercq, de Crollé en Aug. van der Avero. » Boucher vergat, zooals men ziet, Alexander Leclercq, die ten die misdaed deel genomen heeft met de anderen, en die niet aerzelt het te

erkennen; Alexander meldt ons zelfs dat hy den 4 april was terruggekeerd, en maer dry of vier dagen gebruik heeft gemaakt om de bende te vergezellen, en om mede te werken in eene der grootste misdaden waerover zy te verantwoorden heeft. Echter had hy met dezelve sedert achttien maanden afgebroken, wyl de diefte van Obaix, in den nacht van 50 tot 51 oktober 1839 begaen, de laetste was waer aen hy zich pligtig gemaakt had, terwyl de diefte van Gozée plaats had in den nacht van 5 tot 6 april 1861. Het was hem dus voldoende eene gelegenheid te vinden, om eene nieuwe misdaed te begaen.

Men had overigens een venster verbrvzeld en was er door gekropen om by wed. Ranwet binnen te dringen; en de dry Leclercqs bekenen in huis gekropen te zyn, terwyl hun neef van der Avero buiten op loer stond. August bekennt zelfs die vrouw van 71 jaren geslagen te hebben, omdat zy hem met een stok op de borst gestampt had.

Hy zou het dus zyn die haer by de keel gevat, den knie op de borst gezet, en haer den mond gestopt zou hebben, wyl zy die geweldadige toeschreef aen den man die haer de stokslagen had toegebracht. August beweert echter dat het Jozef is die wed. Ranwet ten gronde heeft gehouden, terwyl hy zelf met Alexander de naburige kamer doorzocht, om het geld te nemeu dat er zich bevond. Dus zou hy het zyn die wed. Ranwet geslagen, en Jozef die haer by de keel gevat zou hebben; maer Jozef beweert niets te weten van wat August hem oplegt, alhoewel hy bekend in huis geweest te zyn met zyne broeders. Zelfs bekennt hy het venster ingestampt te hebben en met August het geld te zyn gaen nemen, zich lichtende by middel eener keers door hen medegebragt.

Hun neef van der Avero, van zynen kant, bekennt buiten op loer gestaen, en de opbrengst der diefte met de anderen verdeeld te hebben; en zy bekenen alle vier per spoorweg naer Charleroi te zyn gegaen; na de diefte naer Charleroi wedergekeerd, zich daarna nabij de statie in de coakoovens gaen wariuen zyn; den eersten trein aen de poort van Bergen genomen en afgestapt te hebben te Fleurus, te Ligny en te Marbais.

Boucher had 14 dagen te voren aen Rabet voorgesteld deel te nemen aen die misdaed; en hy aerzelt niet het feit te bekenen; maer hy beweert dat het August is die het huis van weduwe Ranwet heeft outrekt, toen hy nieuwe inlichtingen ging nemen te Thuin, op de echtelingen Mantia, die zy in 1837 te Gerpinnes bestolen hadden. August beweert in tegendeel dat

rigt geweest door geringe werklieden, die door zoo eenen geringen uitleg onder elkander, op een tiental jaren om zoo te zeggen, ryk geworden zyn, en niemand meer moeten te voet vallen, of hier of daer eene voorspraak verwerven voor werk te bekomen, om hun huisgezin te kunnen het noodige verschaffen, zoo men dagelyks hier ter stede maer al te veel ziet plaets grypen, doordien dat het grootste getal onzer brave en neerstige mede-werkgezellen, over het nut van soortgelijke vereenigingen nog jammerlyk verblind zyn, en zy zich vergenoegen met nuttelooze bezigheden die nooit hunne gesteltenis zullen verbeteren, daer de fortuin zoo zigbaer is, en die hier voor hunne oogen staet, hadden zy het geluk van die te kunnen beschouwen, zoo als de engelsche werkers ons daarvan een onwederlegbaar bewys geven.

Verders, het getal der leden van die werkers-bonden verschilt van 5 tot 3,500, en het middenmatige is van 25 tot 100; het verschil van hunnen omzet van 10,000 tot 250,000 francs in het jaar, den inleg in het fonds door de leden als ook al andere leeningen staen aen 5 ten honderd voor intrest, de vereenigingen der meest beschaefden bezitten leeskabinetten en eenigen zyn begonnen met woonhuizen te bouwen, die aen de leden verhuurd worden.

Zie hier by voorbeeld de vereeniging der kleermakers, die te Liverpool is ingerigt in de maand november van het jaar 1850; zy waren maer met 12 leden, en hun kapitaal dat zy met groote spaerzaamheid verzameld hadden, was niet grooter dan van 25 franks, nu is het getal leden geklommen tot 200 en daerboven, zy hebben voor fr. 150,000 werk afgemaakt, en voor dagloon aen hunne leden betaeld de som van fr. 62,500, welke werklieden nog daerenboven hun aendeel ontvangen van den kroos van het kapitaal. Zy hebben eene hulpkas, een werkplaets met magazyn, een leeskabinet met eene boekverzameling, ook een leerwerk-huis en eene school voor de kinderen. Zoo als een ieder wel kan oordelen, zal zoo een werkersbond of maetschappij in het vervolg, middelen genoeg bezitten, om hunne leden voor eeuwig een eerlyk bestaan te verschaffen, en door den nood niet gedwongen zullen worden, om voor halven werkloon, ja byna voor droogen brood, te werken voor den kleerverkoop, zoo als onze deftige kleermakers-gezellen hier ter stede genoegzaam ondervinden. Daerom, ik kan niet genoeg bedenken, daer zoo een klaer bewys voor elkeen te lezen staet, hoe en op wat manier men moet te werk gaen om bevryd te wezen van dergelyke handelwys, dat die en andere werkgezellen zich ook niet in eenen broederbond vereenigen. Mogelyks zal er wel een dag komen, dat de verblind-lap zal neder vallen.

De vereeniging van Kalikot-Wevers, werd te Manchester opgerigt in het jaar 1849, met 12 leden, zy verzamelden een gering kapitaal van 10 franks, en in 1853, werkten zy al met 30 handwevers en maakten eenen omzet van fr. 50,000 in het jaar. Eene andere vereeniging, opgerigt in 1842, te Coventry, door een hondertal arme werklieden, heeft voor doel, om steenkolen te verkoopen in het klein aen leegen prys; in 1854 telde die broederbond al 830 leden; die vereeniging bezit nu een magazyn, rykelyk voorzien van alle noodige levensmiddelen; zy hebben eenen molen, eene broodbakkerij; zy doen een omzet van fr. 450,000, betalen een groot dividend aen de deelhebbede leden, zy hebben in huur genomen een hondertal akers goeden bouwgrond, dien zy verpachten in kleine loten aen hunne leden; zy hebben een leeskabinet met eene boekverzameling, eene onderstands-kas, voor ziekten of anderen tegenspoed der leden, alsook eene leeningskas, om hunne broeders te ondersteunen, in zware gevallen, welke gelden hun met een klein nu en dan afgehouden worden, en waarvan zy kroos betalen aen de maetschappij.

Zie daer wat eene werkers-vereeniging kan voortbrengen; niemand kan bewyzen of zeggen, dat men alhier soortgelijke vereenigingen niet kan tot stand brengen, dat zoude moeten echte domkoppen wezen, daer men zulke klare bewyzen voor de oogen heeft, kan het hier zoo wel gedaan worden als in andere landen.

Een Werkman.

Aen wie de fout?

Eene groote ontevredenheid heerscht sedert eenige dagen in het land, van de lagere standen der bevolking tot de hoogere kringen opgaende. De moeijelykheden des levens, vooral in de klassen die leven met dagloonen en nyverheids-profyten, verwekken eene doffe verbittering. Zekerlyk ware het onbillyk, op het goevernement al de verantwoordelykheid der kwalen te werpen, die deze stemming der gemoederen heeft veroorzaekt. De ongemakken, waeraen onze nyverige bevolkingen lyden, hebben voornamelyk hunne bron in den politichen toestand van Europa en in de gebeurtenissen van Amerika. Sedert den oorlog van Italie, is Europa op nieuw aen de lotwisslingen overgeleverd. De vrede is maer eene wapenschorsing geweest, welke heden of morgen kan ophouden, naer den wil of de luim van eenen glukzoeker met rood hemd, of van eenen tyran die, onder de toejuichingen der liberale democratie, de specialiteit uitoeient van de bevryding den volken.

Talryker legerkorpsen dan degenen welke Europa bedekten in den tyd der groote barbaersche inrukkingen, houden het wapen gereed, in afwachting van het uer, dat al te lang wacht van slaen naer den wensch der sabeldragers, waer zy nog eens eenen « ryken oogst van roem » zullen kunnen winnen, door de wereld in vuur en bloed te stellen. De bevolkingen bukken onder den altyd aangroei-jenden last der openbare schattingen. De budgetten, die voor het grootste deel strekken om onvruchtbare uitgaven te voeden, bereiken het zevende of zesde deel van het gemiddelde der byzondere inkomsten, en daer zy voornamelyk op de talrykste en armste klassen drukken, verslinden zy mogelyk het vierde of het derde van 's werkmaats inkomsten.

Er zyn in onze steden, in onze dorpen, in den schoot der aerde, vrouwen en kinderen die twaelf tot vyftien uren per dagwerken gedurende vier maanden op twaelf, niet om te voorzien in de behoeften huns bestaens, maer om de onderhoudskosten van een talryk leger van soldaten en nutte-

looze bureelschryvers te dekken; om schouwtooneelen te ondersteunen, of monumenten op te rigten in rococo-styl. De dienstbaerheid der belasting heeft die des persoons vervangen, en men zondet niet kunnen zeggen dat zy minder zwaar is. Van eenen anderen kant wordt de arbeid, op welken de onvruchtbare uitgaven eene drie- of viervoudige belasting heffen, hoe langer zoo schaarser; want de kapitalisten, verschriekt over de gevaren der omwentelingen des oorlogs ten overige aengelokt door de groote belangen welke de goevernementen hun aanbieden, keeren de nyverheid den rug. De nieuwe ondernemingen worden maer met traegheid meer gevormd, en het net der europaensche yzeren wegen blyft onvoltooid, terwyl overal de forten en verschanste kampen vermeerderen. Voegen wy daer nog by, dat deze massa's, wier hulpsbronnen by eenen oorlog of andere groote gebeurtenis opdroogen, gedompeld zyn in eene diepe onwetendheid, en dat men op 250 miljoen ingezetenen, die Europa bevolken, voor een tiental miljoen verlichte lieden, 200 miljoen barbaren telt, die zelfs de eerste gronden der opvoeding niet bezitten.

Dat deze toestand, in allen tyd vol moeite en gevaren, op dezen oogenblik eene verduubeling van bezorgdheid en hinder verwekt, dit laet zich begrypen; dat Belgie zich niet ontrekken kan aen de elkheelheid, welke hedendaegs al de beschaefde volken vereenigt, in het goede of in het kwade, ook dat is klaer. Het ware dus onbillyk, wy herhalen 't, op het goevernement alleen de verantwoordelykheid te doen wegen van een kwaad, eilaes bestendig en algemeen geworden. Zyn wy nogtans bestuurd gelyk wy het zouden kunnen of zouden willen? Wat vragen onze bevolkingen, ter uitzondering misschien van eenige duizenden families die van het goevernementallism leven? Zy vragen een vryzinnig en goedkoop goevernement. En in plaets van ons regerings-toestel te vereenvoudigen, hebben wy onophoudelyk gewerkt om het te verwarren en te verzwaren.

In stede van het goevernement te beletten, de hand te slaen op het domein der byzondere bedryvigheid, hebben wy het daerheen gestuurd. Wy hebben het opperbestuuder gemaakt der openbare werken; wy hebben het uitgetart om onze nyverheden en onzen handel te beperken in een net van verbod- en douaen-formaliteiten; wy hebben het meester gelaten naer zynen wil alle hannel- of nyverheids-associatie te vergunnen, of te verbieden; wy hebben het doen tusschen komen op het gebied der arbeids, door den nyverheids-ondernemer te beschermen; wy hebben zyne vermeerderende bemoeijing in het openbaer onderwys gevraagd; en er, in één woord, een hondertarmig wezen van gemaakt, hetwelk ons uitput en verstikt.

Het goevernement is aldus hoe langer zoo sterker en vryer geworden, en dit ten koste der kracht en der vryheid van de Natie. Zyne magt en kracht zyn heden zoo groot, dat het in der waarheid doen kan, wat het wil; getuigen daarvan de versterkingen van Antwerpen, het groote oorlogsbudget, de milicie: al waarvan de Natie niets wil. Het land verfoeit de burokratie, en alle dagen groeit deze aen. Aen wie de schuld? Wy hebben met genoegten het sterke bewind geschapen, en thans vinden wy slecht, dat het bewind ons zyne magt doet gevoelen.

Indien de toestand des lands niet is, wat hy zyn kan en moest, het is vooreerst aen ons zelve, dat wy het te wyten hebben. Hadden wy onze pligten gekwet in de kiezingen, meetingen en drukpers; hadden wy weten gebruik te maken van de regten en vryheden, welke ons de Grondwet geeft, wy zouden ons noch over zware budgetten, noch over bureelery, noch over krygs-willekeur te beklagen hebben. Wy hebben het goevernement dat wy wilden, en 't is onze schuld dat het niet beter is.

Trachten wy dan uit onzen toestand te geraken. In plaets van ons overtegeven aen eene gevaervolle en vruchtlooze ontevredenheid, laet ons werken! In plaets van aen eenige koterien het monopol der kiezingen te laten, noemen wy zelve onze volksvertegenwoordigers, zonder eenige tusschenkomst. Wy bezitten de vryheid der tribuen; laet er ons gebruik van maken. Reeds hebben de Antwerpenaren ons bewezen, dat men in Belgie, even zoo goed en beter dan in Engeland, meetings houden kan. Houdeu wy meetings! Wy genieten de vryheid der drukpers. In plaets van dagbladen te stichten alleenlyk om koteriebelangen te dienen, stichten wy er om principen te verdedigen. Het goevernementallism verslindt ons: randen wy het aen; stellen wy op de dagorde de vermindering der uitgaven, de afschaffing der lotery, de wezentlyke toepassing der ons door de Grondwet gewaerborgde vryheden; de afbraek van het soldaten- en bureeltoestel, en wy zullen daertoe komen, wat men ook doe om ons tegen te houden.

Maer bepalen wy ons niet, tegen het goevernement te morren, in dit of dat ministerie verpersoonlykt, want wy zyn thans betaeld om te weten dat de ministers veranderen is de misbruiken blyven. Randen wy, vastberaden, de misbruiken aen, en in plaets van ons te beklagen over ons slecht goevernement, werken wy zelve om het beter te maken.

(L'Economiste Belge.)

MEETING IN DE VARIÉTÉS,

TE ANTWERPEN, 10 MAERT.

Lang voor den aanvang der Meeting, waren de straten rond de Variétés met meer dan 10,000 personen bezet. Tallooze spotprinten en schriften, doelende op de fortifikatiën en den minister van oorlog, werden onder 't publiek verspreid. Al de standen der bevolking van de stad en omstreken zyn in de vergadering vertegenwoordigd; ryk en arm, edel en burger staen er nevens elkaer, om er over de gemeenschappelyke belangen te hooren beraedslagen.

Om 6 ure tien minuten treedt het bureel binnen, begroet door de algemeene toejuichingen der menigte. Het bureel is saemgesteld uit de heeren D'hane de Steenhuyze, voorzitter; William Wood, eerevoorzitter; van Hissenhoven en Alf. Geelhand, sekretarissen; en verder uit de heeren Meidepenningen, Brack, Van Spilbeeck, J. Van Ryswyck, enz.

De heer Voorzitter (in 't vlaemsch) verklaert de zitting open.

Met gespannen aandacht leende men 't oor om te weten in welke tael de heer Voorzitter zich zou uitspreken; toen men hoorde dat hy dit in de Neerduitsche tael deed, klomk

hem een algemeen handgeklap tegen. Het nationaal gevoel was te vreden.

De heer Alf. Geelhand, sekretaris, geeft lezing van 't proces-verbael der vorige zitting, welk goedgekeurd wordt. Dit proces-verbael is in 't Vlaemsch opgesteld.

De heer Voorzitter geeft (in 't Vlaemsch) lezing van de werkzaamheden der Kommissie, sinds de Meeting van 10 febr. II. Hy zweeft lof toe aen de Kamer van Koophandel, die de afbraek van tegen de stad gerigte forten eischt; er is eene petitie door de burgery aen den Gemeente-raed gezonden om dezen te vragen dat hy zich zou wenden tot het goevernement, om den wensch, den eisch der bevolking van Antwerpen en omstreken te ondersteunen; ook de Liberale Associatie van Antwerpen heeft zich in den zin der Koophandel-kamer uitgedrukt. De huidige Meeting strekt tot het voordragen van een petitie-ontwerp, welk ter onderteekening aen de bevolking zal onderworpen, en dan naer de Kamers gezonden worden.

De heer Van Hissenhoven, sekretaris, leest (in 't Vlaemsch) dit ontwerp van petitie voor. Deze petitie schetst in vurige kleuren de gevaerlyke toekomst af, die Antwerpen voorbereid wordt, en besluit tot de afbraek van de binnenwerken van de beide citadellen.

Spreeker wordt gedurende de lezing herhaelde malen onderbroken door de toejuichingen der menigte; de kreten: *Weg Chazal! breek af de forten!* stygen aen alle zyden met indrukwekkende kracht en met aenhoudendheid op.

De heer Voorzitter wil deze petitie, om reden dat er personen in de zaal zouden kunnen wezen, die onze tael niet magtig zyn, in 't fransch lezen. (Heilige en algemeene protestatiën.) Hy beroept zich op 't art. 23 der Grondwet, over het vry gebruik der talen. (De protestatiën houden aen. Eenige stemmen ondersteunen den heer Voorzitter. De tegenkanting verdubbelt; den voorzitter gelukt het niet, tot de lezing te kunnen overgaen.)

De heer Cogels, lid der kommissie, treedt voor, en zegt dat ieder het regt heeft, zich uit te drukken in de tael die hy verkiest. (Neen, neen!)

De heer Vleeschouwer beklamt de tribuen, en doet de nuttelootheid uitschynen, nogmaels de lezing te doen van een zoo langdradig stuk, 't welk door de overgrootte meerderheid, zoo niet door eenieder, verstaan is geworden; ten anderen dit stuk zal door de dagbladen opgenomen en derhalve door eenieder kunnen gelezen worden. (Dat is juist.) Nogmaels de petitie lezen, ware den tyd verspillen.

De heer Voorzitter volhardt, en wil de petitie lezen in het fransch, wat hem echter weer door krachtdadige protestatiën verhinderd wordt. Hy neemt zyne plaats weer in; het incident is geëindigd.

De heer Vleeschouwer zegt dat men ons te Brussel beschuldigt van overdrijving in onze eischen; volgens my, zegt hy, vragen wy in 't geheel niet genoeg; wy moesten de slechting eischen van al de forten. Wy hebben het regt, de afbraek van het Zuider-kasteel te vragen, welke in 1830 gedekreteerd werd door de mannen die thans weer aen 't roer zyn; dit kasteel, welk door den eersten Alva daer gesteld werd, staet er nog; thans is er een tweede Alva gekomen, die een fort doet bouwen, dat nog tienmaal vreeslyker en gevaerlyker zal zyn, en hoe wel men reeds een staelfje heeft beleefd, van hetgeen zulk een kasteel kan, laet men dien nieuwen Alva zyne gangen gaen, en gerust de werktuigen van Antwerpen's ondergang voorbereiden.

Spreeker komt op de petitie en zegt: De burgery vraegt de plattelegging van alle fortifikatiën, van al wat ons nadeel kan berokkenen, en de petitie vraegt dit niet.

Eene stem. Scheurt ze kapot.

De heer Vleeschouwer. Als de binnenwerken der citadels alléén geslecht worden, dan zyn wy nog niets gekort. Spreeker maakt het tafereel van een beleg, en herhaelt dat men de afbraek moet vragen van al wat maer den naam van fort draegt. (Ja! ja! al de forten af!)

Men paeit u, burgers, met te zeggen, dat gy in oorlogstyd niets zult te duchten hebben; geloof dit niet; in oorlogstyd is de soldaat geprest, gedwongen, verplicht op de burgers te schieten; dat gebeurt overal. In 1852 schoten de fransche soldaten op de parysche burgers, dat toch ook franschen zyn; in Spanje bombardeerden de spaensche soldaten de stad Barcelona; ik zeg dat het hier zou gaen, gelyk overal. Ik herhael dus dat de petitie niet genoeg vraegt. Antwerpen wil de laatste schuilplaats der dynastie niet zyn. (Neen, vast niet!) Te lang hebben wy ons in de doeken laten doen, met krachtdadigheid alleen is wat te winnen. (Langdurige toejuichingen.)

De heer Jakobs Beeckmans, lid der Kommissie, is van een tegevoergesteld gedacht als de vorige spreker; wie te veel vraegt, krygt niets. Hy doet een beroep op de gematigheid en waerdigheid, en verdedigt de opstelling van de petitie, als bevattende hetgeen in de vorige meeting besloten is geworden. (Herhaeldelyk wordt deze redevoering door de de protestatiën der menigte onderbroken.)

De heer Delaet, gemeente-sekretaris van Edegem, besluit tot den eisch der afbraek van al de versterkingen.

De heer Nys doet het voorstel om van de Meeting met de geheele menigte onder de vensters onzer afgevaardigden te gaen, en daer den eisch der burgery te doen kennen. (Algemeene goedkeuring.) Hy laekt de handelwys des ministers van oorlog, by het daerstellen der versterkingswerken. Om eene kaersfabriek of welkdanige anderen te kunnen bouwen, moet men eerst toelating vragen, welke men met veel moeite eerst kan bekomen; maer om de forten te bouwen, heeft de heer Chazal geene toelating gevraagd; zyne willekeur was voldoende.

Spreeker zegt dat de vertegenwoordigers het krediet moeten weigeren hetwelk het ministerie voorstelt te geven als voorschot aen de kompanie-Pauwels, by afwyking op de wet over de comptabiliteit. Hy weet voor zeker dat het goevernement de borgtocht, gesteld door de kompanie-Pauwels, heeft teruggegeven, in stryd met de wet.

Terugkomende op zyn voorstel om naer onze afgevaardigden te gaen, zegt spreker: dat men niet met kasseijen voor den dag mag komen, maer deze moet bewaren, tegen dat de heer Chazal een bezoek in onze stad komt afleggen. (Bravo, bravo.)

De heer Harry Peters herinnert zyn voorstel der vorige Meeting, namelyk, naer Brussel te gaen en dit wel op zondag aenstaende. Hy protesteert tegen het gezegde dat wy oproermakers zyn, en zegt dat de oproermakers te Brussel zitten aen de groote schotel van het budget. Het verwondert, hem dat de minister van oorlog de versterkingswerken laet voortzetten, op den oogenblik dat de Kamer gaet beraedslagen over de kwestie der servituten, en alvorens te weten wat de Vertegenwoordigers zullen besluiten. Tot hiertoe zegt hy, was er nog niets gemaakt aen het Noorder kasteel dat tegen de stad gerigt was, maer heden, voegt hy er by, is men begonnen aen de eerste battery die de verwoesting onzer stad moet veroorzaken; een bewys dat de heer Chazal schandelyk den spot dryft met den wil der bevolking, die zich heden lucht geeft op de Meeting.

Hy sluit zyne redevoering met de woorden: weg met al de fortin. En dan, maer dan alleen, *leve de koning*.

De heer J. Van Ryswyck treedt op onder 't geestdriftig en langdurig handgeklap en gejuich der menigte. Toen de stilzwijgendheid bekomen was, sprak deze redenaar met krachtige stem eene redevoering uit, die herhaeldelyk onderbroken werd door de goedkeurende teekens des auditoriums. Spreker zegde onder andere:

« Onze voorouders hebben den spaenschen Alva van zyn voetstuk gerukt, en gy, gy komt hier, om den franschen Alva (*bravo, gewoel, gedruisch, weg met Chazal*) den dwingeland van onzen tyd (*ja, ja*) in het zand te doen tuimelen. Is dat niet waar? [*ja, ja, een aental verschillende kreten laten zich hooren; er heerscht eene onbeschryfelyke beweging in de zaal.*]

« Zal het geen dag van vreugde zyn voor Antwerpen, voor heel 't land, als die vreemde gelukzoeker, die wy yet gemest en gebaronneerd hebben, die ons onder den mond van het kanon legt en van onze dierbare stad een yselyk moordhol maakt — zal het geen vreugdedag zyn, wanneer ge dien tweeden Toledo zult neêrgevoeren hebben [*ja, ja*].

« Ge wordt nu ontwaakt; maer men heeft u schandelyk bedrogen, misleid. Gy hebt nieuwe vestingen aangenomen, als een offer dat ge der vaderlandsliefde wildt brengen, doch op voorwaarde dat, door de uitzetting der wallen, alle gevaer zou worden afgewend. Op die voorwaarde hebben onze vertegenwoordigers de miljoenen gestemd; op die voorwaarde wilden wy wel dat de schoone streek van Antwerpen, dat lachend Paradijs, in ongeluk-voorzeggende werken herschapen werd; zy, die ons toeroepen:

« Hier zal eens de doodendans gedanst worden; deze grond is bestemd om eens het bloed uwer kinderen te drinken (*gemor*).

« Maer, dacht men, het gevaer is verwyderd. De booze geest van Londen, die te Brussel baes speelt en de wet geeft, had er anders over besloten. Langzaam rees de eene battery naest de andere uit den grond op, zonder blykbaren samehang, zonder gekend plan, zoo dat wy nog altyd vertrouwen in de plegtige belofte van 't gouvernement hadden. Maer de aep moest eens uit de mouw komen. Eindelyk werd de sluier van 't bedrog opgeligt, en zagen wy dat die zoo hoog opgehemelde schuilplaats der dynastie, dit bolwerk der belgische nationaliteit, tot niets strekken kon dan tot de totale verwoesting van Antwerpen.

« Het gevaer moest verwyderd worden. — en men maakt langs 't noorden een kasteel byna zoo groot als heel de stad. Het gevaer moest verwyderd worden — en de vesten ryzen op, van waer honderd stukken kanon dood en vernieling op ons zullen uitbraken, wanneer 't noodlottig uur zal geslagen zyn. Het gevaer zou verwyderd worden — en men richt werken op die van onze stad eenen puinhoop moeten maken, eenen puinhoop die rooken zal van vuer en van 't bloed onzer vrouwen en kinderen.

« Ha, schandelyk zyn wy bedrogen. De minister van oorlog, een vreemde gelukzoeker (*about, about*), een man die hier niet thuis hoort, die zich als werktuig laet gebruiken van Engeland, heeft ons den strop om den hals geworpen en hy wil ons de keel toewringen. Maer dat zal niet gebeuren, zoolang er antwerpenaers zyn, die bloed in 't lyf hebben! Dat zal niet gebeuren.... (*spreker slaet driftig met de vuist op de tribune.*)

« Stemmen. Neen, neen, dat zal niet gebeuren!

« Spreker..... Want de Antwerpsche leeuw is wakker. Gy wilt het niet, burgers, niet waar? Wy willen het niet, de koophandelkamer wil het niet.... de gemeente-raed kan het niet willen. Gansch Antwerpen staet op tegen die vervloekte soldaten-plannen van den franschen baron (*about, weg mei Chazal! weg met Rogier!*) Weg met schuilplaats der dynastie, die onze schuilplaats niet zyn kan (*ja, weg, weg er mee!*)

« Schuilplaats der dynastie... Maer heeft ieder huisvader zyne eigene dynastie niet te beschermen? Zyn onze vrouwen en kinderen ons niet dierbaarder dan al de koningen en koningen der wereld? (*Ja, ja*). Wie van ulieden zou het bloed van zyn kind willen geven voor de redding van al de gekroonde hoofden der wereld? (*bravo*). Ik niet! en dan zou Antwerpen, eene stad van honderd duizend zielen, de koningin der Schelde, de perel van 't land, moeten opgeofferd worden, om aen 't Hof een uer tyd te geven om zich op een engelsche stoomboot in te schepen voor Claremont. (*Gedruisch, lange onderbreking, bravos.*)

« Dat kan eene goede dynastie niet willen; dat kan, dat mag zy niet willen — en al wilde zy het, wy willen het niet! (*Neen! wy willen het niet.*)

« Spreker zegt dat hy de dynastie uiet profaneren wil; maer men heeft ons dat woord in den mond gelegd, toen men ons in den zak der vier miljoenen knoopte (*bravo*); toen zegde men dat de batterijen van Antwerpen genee schuilplaats voor de nationaliteit moesten zyn. De belegering van Gaëta heeft bewezen, wat batterijen zyn voor eene dynastie.

« Het gouvernement heeft ons bedrogen; laet ons zien of de dynastie ons ook wil bedriegen.

« In 1856, den 17 augusty, werd de kommissie der vergrooting door den koning, die onze stad bezocht, ontvangen. Natuurlyk werd er over de uitbreiding der stad gesproken, en de koning zegde: « Myn grootste verlangen is, dat is deze goede, schoone stad Antwerpen zich zie uitbreiden; dat er nieuwe dokken » en pakhuizen opryzen, en in alle rigtingen huizen en » wooningen gebouwd worden. »

« Gy hoort het wel; dokken, magazynen, entrepôts, huizen, moesten gebouwd worden; maer minister Chazal doet de huizen afbreken; hy bouwt forteu, die onze magazynen onmogelyk maken en onze entrepôts zullen in brand schieten. Wie bedriegt ons nu, Chazal of de dynastie? de dynastie of Chazal? (*Een onbeschryfelyk gewoel heerscht ten alle kanten. Kreten van allen aert laten zich hooren.*)

« Wat helsche duivel zit daer achter?

« De duivel te Londen; de duivel die ons geneuterd en magteloos gemaakt en ons voorbereid heeft, om eens aen zyne helsche plannen opgeofferd te worden. Wat geeft het aen Engeland, dat er landen en steden verwoest worden? Wat bekreunt zich de britsche egoist om den dood der antwerpsche burgers, om het yselyk bloedbad dat hier onvermydelyk moet plaats hebben; hy die in Bengalen de arme Cipayers voor het kanon bond, en zoo de stukken menschen-vleesch in de lucht schoot? Wanneer men van Antwerpen maer een tweede Gibraltar maken kan, dan is 't goed en sterve dan de rest — zoo wil het lord Palmerston, zoo voert het Chazal uit. (*Bravo*).

Spreker treed in beschouwingen van 't geen onze stad zyn zou, als zy eens de schuilplaats der dynastie wezen zou. « Weet gy wel, dat de Belgen van 't binnenland zullen gedwongen worden tegen Antwerpen op te rukken? Is 't dan onmogelyk dat twee broeders, misschien myne, misschien » we zonen, door dezelfde moeder onder 't hart gedragen,

tegenover elkaar zullen staen in 't gevecht, en malkaerl zullen dooden? Dan zal de schuilplaats der dynastie het bloed van den broeder-moord drinken, het bloed onzer arme kinderen! Maer begrypt het dan toch! die kasteelen zyn de dood uwer kinderen — 't is uw kerkhof. (*Bravo, bravo*).

« Morgen zal men te Brussel over uwe belangen spreken. Men zal aen Antwerpen eene schadevergoeding willen geven. Maer daerom niet gerust.

« Eene vergoeding voor de krygsdienstbaerheden... Wel dat is maer eene teruggave van 't gestolen geld! Daer hangt men een dief voor op, en 't gouvernement zou de galg willen ontloopen, wanneer het ons bestoelt en uitplundert? Daer hebben wy nooit aen getwyfeld aen die vergoeding, die konden wy eischen met de Grondwet in de hand.

« Maer dit is niet genoeg. Wy willen meer; wy willen niet onder den mond van 't kanon gelegd worden. Wy willen den muilband van Chazal niet over onzen kop laten trekken. Wy willen niet meer gebombardeerd worden. Wy willen onze huizen niet meer laten in gruis schieten en onze vrouwen en kinderen prys geven aen de brutaliteit van pruisische en engelsche soldaten. [*Bravo*].

« Weg met de batterijen die naer de stad gerigt zyn. « Weg met den franschen Toledo die 't werktuig is eener vreemde politiek. Weg met Chazal.

« Weg met hen, die handel en zeevaart den hals willen breken voor den triomf van den soldaten-winkel, die niets OPBRENGT en alles OPVREET.

« Laet ze te Brussel doen wat zy willen, volhouden moeten wy, want we staen niet meer alleen — de koophandelkamer ondersteunt ons, de liberale associatie ook, en de gemeente raed moet ons de hand geven. Volhouden, Antwerpenaers, volhouden, of 't is gedaan met uwe welvaart, en ge bukt den nek onder den sabel. [*Bravo*].

« De heer Beekmans doet dezen voorstel:

« Nemen wy het besluit geen vertegenwoordiger meer te kiezen, zonder dat hy bewys geve van zyne volksverknogtheid en uitdraklyk verklare tegen het budjet van oorlog te stemmen, als ook geen gelden meer toe te staen voor het bouwen van versterkingen. En nu om te beginnen, bewerken wy eene algemeene petitionneering in gansch het land, tegen het budjet van oorlog. [*Ja, ja, zeker*].

« Van alle kanten. Naer 't huis van Loos. Naer dat van de Boe. Een vivat voor de Gottal. Onder wegen de kreten latende opgaan: Weg Chazal, weg met de fortin, gemengd met gefluit en gemor.

Kosteloze Teekenlessen.

Het bestuur van de maetschappy der gentsche Werktuigmakers brengt by deze ter kennis dat, te rekenen van de ingetredene maend maert, de heer Tessens, tekenmeester der Maetschappy, alle zondagen, des voormiddags van 9 tot 11 ure, kosteloze lessen in Werktuig-teekenkunst zal geven aen de jongelingen van 16 en meer jaren oud, zoons van Ambachts- en Werklieden of alle anderen, die zich toeleggen op een der takken van de Werktuigmakery.

De lessen worden gegeven in het lokaal der Maetschappy, gevestigd in den estaminet de Studenten-Weide (Pré-aux-Clercs), by de Vleeschhuis-brug, n° 24, ter stede.

Het voordeel dat de werkers alreede uit deze kosteloze teekenlessen genoten hebben, is groot, vooral in het vervaerdigen van alle soorten van werktuigen; ja zoo ver, dat onze werktuigmakers bereids den vreemden overtreffen, want er is gene wereld-tentoonstelling gehouden geweest, waer België niet bekroond wierd met lauweren, nevens de grootste en vernuftigste natien van den aerdbal. Hierom kunnen wy den werker niet genoeg aanbevelen, om deze koosteloze teekenlessen in geen deele te verzuimen.

GENT, DEN 15 MAERT 1862.

Zoo men verneemt, is eene eerste uitdeeling van kaerten voor ryst, brood en kolen gedaan, door de zorg van den Handels- en Nyverheids-Kring. Eene tweede zal heden zaterdag plaats hebben, en zal elke week vernieuwd worden.

— Men meldt dat het artijlery-korps der Burgerwacht alhier een schitterend koncert ten behoeven der armen inrigt.

— De Drukkers-Vereeniging van Brussel heeft aen ons stedelyk Bestuur eene som van 93 fr. 11 ct. toegezonden, door haer ingezameld ter gunste der werklieden zonder bezigheid.

— De Koninglyke maetschappy der Melomanen heeft aen den Handels- en Nyverheids-kring 100 broodkaerten gezonden.

— De kommissie der tentoonstelling van Kunst- en Oudheids-voorwerpen, op het Stadhuis, heeft den ingangprys op 50 centiemmen nu gebragt en den zondag namiddag, als ook den vrydag, op 20 centiemmen, alzoo zal iedereen die schoone verzameling kunnen gaen bewonderen.

— Verleden woensdag, rond 4 ure des namiddags, is er een groot ongeluk gebeurd in onze stad. Eene dienstmeid, Rosalia Vander Hauwen, dragende op haren arm een kind van 9 maanden, bevond zich voor de Zuivelbrug, die open gedraeid was, om een schip door te laten. Hetzyl het kind eene beweging deed, hetzyl de arm der dienstmeid vermoeid was, het kind waggelde op den arm en viel in de Leije. De meid eene beweging naer voren doende om naer het kind te grijpen, viel ook in het water en verdronk. Het kind is gered en de meid is eenige uren nadien levenloos opgetrokken door den heer Delmotte.

— De bestendige deputatie van den provincialen Raed heeft het bedrag der manschappen, door de stad Gent te leveren voor de milicie-lijting van het jaer 1862, vastgesteld op 230.

Onthoofding van Dumollard.

Dumollard heeft de reeks misdaden, welke hem in de gallery der beruchtste schelmen een plaats verzekerd hebben met zyn hoofd geboet.

Op 8 dezer, te middernacht, uit Bourg vertrokken, is de veroordeelde in eenen wagen met strooi naer de onthallings-plaats gevoerd, en aldaer rond 4 ure des ochtends aengekomen. In 't gevang van Montluel was zyne eerste zorg, zich de voeten te warmen; er is hem eene tas koffy en een glas spaensche wyn voorgezet, welke hy trage, onder het spreken over zyne landelyke zaken, ledigde. Hy nam veel zorg om den suiker te doen smelten in de kom. Zyne kalmte, die niets ongewoon had, heeft hem geen

oogenblik verlaten. Een dokter heeft verscheidene malen aen zynen pols gevoeld, en gene enkele zenuwachtige klopping waargenomen. Die man had geen gevoel.

Toen men hem de hoop gaf, dat hy eene opschorsing van strafuitvoering, en misschien eene genade van de doodstraf bekomen zou, indien hy bekentenissen wilde doen, weigerde hy, zeggende liever gehalsregt te worden, dan naer de galen te worden gezonden, waer hy van honger zon gestorven zyn.

Gene enkele bekentenis is hem kunnen onttrokken worden. De twee geestelyken, welke by hem waren gebragt, gaven hem de vertroosting van den godsdienst. Men twyfelt niet of hy er gehoor aen verleend heeft.

— Het is toch ongelukkig, zegde hy meermalen, aldus voor de anderen te moeten sterven. — Laetste toespeeling op de gebaerde mannen.

Om zeven ure en eenige minuten begaf de stoet zich naer het schavot. Dumollard stapte vast aen. Zyne hadden waren achter den rug gebonden, en aen de voeten was hy belemmerd door kleine kettingen.

Aen den voet en in het zigt van het schavot gekomen, ontstond in hem een gansche ommekeer. Dumollard heeft zich op de knieën gezet met de twee priesters, en een lang gebed gedaan, zoolang, tot dat de beul hem op den schouder kwam kloppen, en zeggen dat het tyd was om op te staen...

Na beide priesters te hebben omhelsd, heeft de veroordeelde den voet op de trappen gezet, maer eene duizeling maakte zich van hem meester terwyl hy opklom, en 't is is met moeite dat hy op het schavot geraakte.

Daer rigte hy zich weder op, de bedwelmeling was voorby hy heeft de beuls knechten geholpen, hem van zynen overjas te ondoen, en zonder iets anders byzonders, heeft de justicie haren loop gehad.

Op het gerucht van den val van het mes, ontsfond eene uitbarsting van schreuwen, die aen hurrah's geleken. Men zag stokken en hoeden in de hoogte zwaijen, ten teken van bevredigde wraek.

De toeschouwers, ten getalle van 5 of 6000, waeronder een zeer groot getal vrouwen, schenen onder den indruk van dien hoogen geregtigheds-akt te vertrekken.

Het onderzoek van den hoofdschedel heeft doen zien, dat Dumollard zeer weinige hersenen bezat.

Den avond voor de onthoofding, heeft Dumollard zich met zyne vrouw verzoend. Zy hebben samen het avondmaal genomen.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 15 maert.

Eugeen Jacquemin, 56 j. dienstkn. kalandenberg, met Maria Tuypens, 41 j. herbergierster, botorm.
Mandus Rosomme, 28 j. fabr. heuvelstr. met Klementine Geldof, 26 j. fabr. de Vreesse enelos.
Pieter Brassine, 28 j. luitenant by het 9° linie, te Gent, met Theresia Lip pens, 20 j. z. b. ketelplein.
Karel de Vogelaere, 29 j. landbouwer, te Scheldewindeke, met Paulina

Sterfgevallen van den 9 tot den 15 maert.

Brison, 40 j. dienstm. brabandstr.
Jan Alers, 27 j. kommies, s. Pieternieuwstr.
Victorina Duhois, huisvr. Pottier, 42 j. bradanddam.
Pieter Vanhancelaere, 73 j. schilder, korte meire.
Joanna Pringiers, 50 j. z. b. bauldeolstr.
Bernard de Kesel, 52 j. z. b. spiegelstr.
Jozef Dellaert, 45 j. wever, hermystr.
Katherina Kerekhove, 77 j. wed. van Loo, z. b. antoninsk.
Isidoor Lamertyn, 57 j. z. b. palinghuizen.
Rosalia van der Hauwen, 17 j. dienstm. l. bogaerdstr.
46 kinderen onder de 10 jaren.

Geboorten van den 9 tot den 15 maert.

Van het mannelyk geslacht 53) Totaal 70.
Van het vrouwelyk geslacht 57)

MARKTBERIGT VAN GENT, VAN 14 MAERT.

De boter gold 2 fr. 50 tot 2 fr. 72 den kilo. Voor de 25 eijers betaelde men 1 fr. 36 c.

De verschillende broodsoorten ondergaen met de ingaende week genee verandering.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

I x hektoliter	7 maert	14 maert.
Witte tarwe	25 90 a —	26 10 a —
Rode id.	26 11 a —	26 15 a —
Rogge	16 74 a —	16 78 a —
Gerst	— a —	— a —
Boekweit	— a —	— a —
haver	9 87 a —	10 48 a —
Aerdappelen, 100 k.	9 50 a —	9 50 a —

BROODZETTING.

Van den 14 om in te gaen den 16 maert.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuuld	fr. 0 41
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuuld	» 0 53
1 Kilo rogge.	» 0 22

TE HUREN

In den Estaminet, genaemd den VIEUX CABARET, Kouterstege, n° 2, te Gent.

Eene schoone groote BOVEN-ZAEL, diensig voor eene Letterkundige of andere Maetschappy, indien er Heeren Liefhebbers zouden zyn, zy is alle dagen zichtbaer.

J. DIMÉ, Drukker, in de Studenten-Weide (Pré-aux-Clercs, by het Groot Vleeschhuis